Quelle: http://manuscripta.at/?ID=452
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

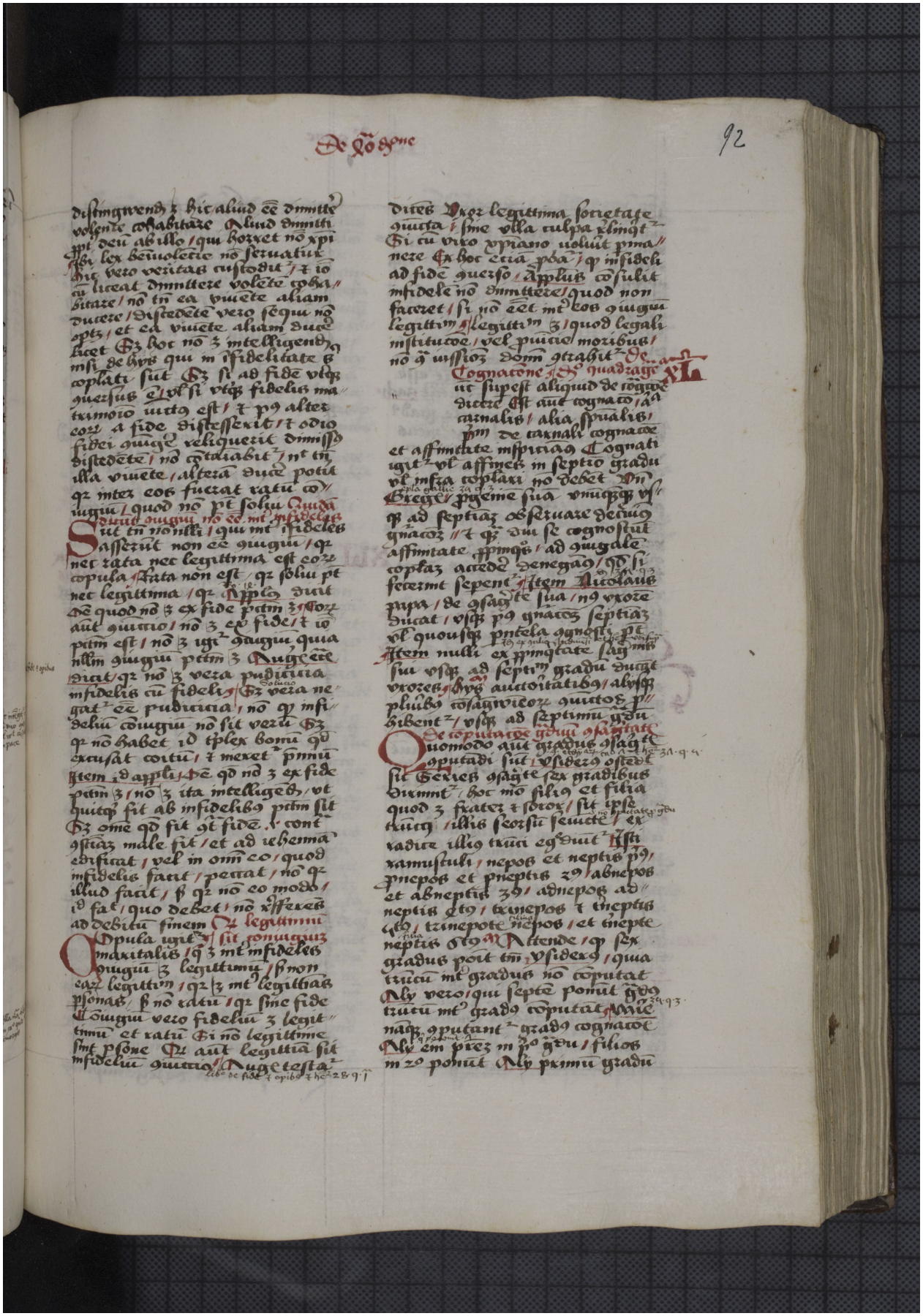

distinguendo. Hic aliud est dimittere volente cohabitare. Aliud dimittit deus ab illo, qui horret non servat. Ubi lex benevolentie non servatur, hic vero veritas custodit. Et ideo licet dimittere volente cohabitare, non tamen ea vivente aliam ducere. Discedente vero sequi non oportet, et ea vivente aliam ducere licet. Ex hoc non intelligendum, nisi de his qui in infidelitate baptizati sunt. Ex se ad fidem vocatus quesitus est, vel si vocatus fidelis matrimonio iunctus est, et postea alter eorum a fide discesserit, et odio fidei quem reliquerit dimisso discedente, non coniugabitur, nec tamen illa vivente, altera duci potest quia inter eos fuerat ratum coniugium, quod non potest solum. Quidam dicunt coniugium non esse inter infideles. Sed tamen non illi, qui inter fideles asserunt non esse coniugium, quia nec rata nec legitima est copula, rata non est, quia solum potest nec legitima, quia solum dicit. Ad quod non est ex fide petitum, sicut aut iuramento, non est ex fide, et ideo petitum est, non est inter eos coniugium quia nullum coniugium petitum est. Nuge esse dicit, quia non est vera pudicitia infidelis cum fideli. Ex vera negat esse pudicitia, non quia infidelium coniugium non sit verum. Ex quia non habet id, plex bonum quod excusat coitum, et meret primum. Item id applicat de quod non est ex fide petitum est, non est ita intelligendum, ut quicquid fit ab infidelibus petitum sit. Ex omne quod fit et fide. Non contingit male fit, et ad iehema edificat, vel in omnem eo, quod infidelis facit, peccat, non quia illud facit, sed quia non eo modo id fit, quo debet, non referens ad debitum finem. Et legitimum.

Copula igitur sit coniugium maritalis, quia est inter infideles coniugium est legitimum, sed non est legitimum, quia est inter legitimas personas, sed non ratum, quia sine fide. Coniugium vero fidelium est legitimum et ratum. Si non legitime sint persone. Et aut legitima sit infidelium iuramento. Nuge testa-

dites. Per legitima societate iuncta, sine ulla culpa relinquit. Si cum viro christiano voluit prima nece. Ex hoc etiam patet, quia infideli ad fidem quesito, applicuit consulit infidele non dimittere, quod non faceret, si non esset inter eos coniugium legitimum, legitimum est, quod legali institutione, vel pudicie moribus non a missio domum trahit.

De cognatione. De quadragesima VL

ut superest aliquid de cognatione dicere. Est aut cognatio, alia carnalis, alia spiritualis.

Primo de carnali cognatione et affinitate inspiriad. Cognatio igitur vel affinitas in septem gradu vel infra contrahi non debet. Dn. Gregor. pyreme sua omnibus vel ad septiam observare decrevit quia et quia dum se cognoscunt affinitate primo ad quibus contrahere accedere denegabo, nisi fecerint separent. Item Nicolaus papa, de consanguinitate sua non vxorem ducat, usque ad quinquagesimam septiam vel quousque pnteta agnosci. Item nulli ex propinquitate sua infra usque ad septimum gradum ducat vxorem, hys auctoritatibus, abusque plurimos consanguineos quintos prohibent, usque ad septimum gradum.

De computatione graduum consanguinitatis

Quomodo aut gradus consanguinitatis computadi sunt, videbimus ostendit. Series consanguinitatis sex gradibus dirimit. Hoc modo filius et filia quod sunt fratres et sorores, sunt ipse trium, illis scorsum secuit, ex radice illius trium egredit. Isti ramusculi, nepos et neptis primo, pronepos et proneptis secundo, abnepos et abneptis tertio, adnepos et adneptis quarto, trinepos et trineptis quinto, trinepote nepos, et trinepte neptis sexto. Attende, quia sex gradus posuit tantum. Videbimus, quia trium tantum gradus non computat. Alii vero, qui septem ponunt gradus trium tantum gradus computat. Varie nacti computant gradus cognationis. Alii enim primo primo gradu, filios in secundo ponunt. Alii primum gradu